

Szabó Lőrinc: Misztikus párbeszéd

- Ha minden hősnél, vezérnél, királynál
magasabban, a legfőbb csúcson állnál,
valami égi csúcson, istenek
társa, kinek nincs külön ünneped,
mit mondanál ma, kik hozzád esengnek,
mit a szenvedő, szörnyű embereknek?
- Düh s megvetés tölténé szívemet,
de azt mondanám: Béke veletek!
- Ha szellem volnál, bölcs, jó, de hitetlen?
- Akkor is, hogy: Hiszek a szeretetben!
- Ha Mindenható, szólnál, hogy: Elég!?
- Csak önkéntes megtérés tetszenék.
- Ha Igazság, nem tipornád el őket?
- Férgék harca s emberé, egy a földnek.
- Kapkodok, agyam sajgó gyötrelmem...
- A világot tükrözöd, gyermekem.
- Túl s innen mind a Szent Nevet kiáltják...
- Tévelygő is keresi jobb hazáját.
- A mérleg inog ide és oda...
- Még a vesztesnek sem lesz igaza.
- A vér mögött bünt? Látsz célt a tüzön túl?
- Már semmi sem az, mint aminek indult.
- Mit érnek itt a gyöngék szavai?
- Nézz szivedbe és próbálj menteni.
- Már-már azt hiszem, én vagyok hitetlen...
- Tarts ki, mint én, így is a szeretetben.
- Ha nem segít, minek a szeretet?
- Segít, hogy kétségbe ne esetek!
- Ha tehát minden hősnél és királynál
magasabban, egy legfőbb csúcson állnál,
valami égi csúcson, istenek
társa, kinek nincs külön ünneped,
ezt mondanád a fájó gyűlöletnek?
- Ezt a jóakarató embereknek!

